

1885-06-13

þÿ • ½ Ä ± 1 6 2 ± Á¹ „ Ä · Á ! É ½ ® Á ð

þÿ • Á µ Á ½ · Á ¹º ! Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2 0 0 2

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/7869>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γυμνα
Πάφος
Πενταρά

Κύρ. Συντάκτα τῆς "Αληθείας"
Ἐν τῷ 162 ἡριθ. τῆς "Φωνῆς" ο
Λευκωσιάτης" (;) ἀπαντῶν δῆθει τοῖς
ἡ τοῦ "Χωριάτιν" Σύνταξις εἰπε κατ'
τοῦ ἑαυτῆν πριασπίζουσα, ἐμνήσθη ὑπε
καὶ τὸν ὑπ' ἐμοῦ ὑπὸ ἡμέρην 1^η 25
παρεπεμπαντος, σταλέντων ἐν τῷ 22^η
φύλλῳ τῆς "Αληθείας" δημοσιευθέντεω,
ἄτασθποκαλεῖ "ἀνυησίας" ἢ ὡς ἵκτοις αὐ
δὲν ἀξιοῖ αὐτὰ ἀπαντήσεων, διότι; διότι
μὲν ὁ διατριβογράφος εἰμὶ Πάφιος, μηδ
δώσει μου τὸ τοῦ Ἀποτόλου Παύλου,
δὲ τούναντίον, "μακάριοι οἱ πτωχοὶ το
πνεύματι" (!!!) ὃ εἴτι, ἀνήρ μὲν Πάφιος
οὐκ ἀγαθός, ἀλλά; πανηρός· ἀνήρ δὲ μη
Πάφιος; ἀγαθός· ὥστε εἰ μὲν ὁ διατριβο
γράφος εἰμὶ Πάφιος, οὐκ εἰμὶ ἀγαθός, ε
δὲ τούναντίον, πτωχὸς τὸ πνεύματι! Γαλ
λί ὡς ἀγαθός, ἀφαῦ διὰ τοὺς σκυπούς σου,
διὰ τὰς ἴδιωτελείας σους ἡρητῆς τὸν τό^πον τῆς
πον τῆς γιννήσιας σου, τὸν τόπον τῆς δι
αμονῆς σου ἢ ἀπατόμενος, νομίζεις ὅτι
πατας, διὰ τί ἔξασθεις ἢ τὸν Λιβαδίων το
ἀγοράζων ἐργαλεῖα τῶν ὑποίων τὴν χρή
σιν ἀγνοεῖς; διὰ τί δηλονό, ει παρεντόρες
Σεία ρήματι, ὡν μάλις τὴν γραμματικὴν
σημασίαν, καὶ ταῦτην διὰ τοῦ λεξικοῦ τῶν
αιθρωπίνων ρημάτων, δύνοσαι νὰ γνωσ
της; σύ θέλεις νὰ μὲν κατηγορήσῃς καὶ μη
ἀκοδίζεις ἀμετάξ, ἀς ἂν μὲν ἐκεκτίμηται
ησην ὄντως μακάριος, ὀμολογῶ φύσεσστη
στερούμαι; η μήπως σὺ αὐτὸς εἰ μνωρε
"πτωχὸς τῷ πνεύματι" κατὰ τὴν σημ
οίκτραν τῶν λέξεων ἐρμηνεῖν ἢ ἐν γνωσ
μεταχειρίζεσθαι ταῦτας, ὥστε ἀν τις σου μη
πγ ἔτι εἰ ὅ, τι εἶ, νὰ ἔχῃς ταῦτας ἀσάπι
τικὰ κατὰ τῶν κατηγόρων σου ὑπλα, με
θε ὅτι οὐδέποτε Σύ σοι εἴπω "πτωχὲ τῷ
πνεύματι".

Τὸ λέγειν εἶνατ ὕκουλάτατον, τὸ αὐτο
διεκτικένειν διωρεῖς ἢ τὴν ἀληθίειαν τῶν λεγο
μένων, δυσκολάτατον· σὺ εἰπες χωρίς
ποδείξῃς ὑποχωρῶν βεβαιώταρα εἰς τη
ἰσχυρὰν τῆς ἀδιωματίας πίεσιν, οὗτοι το
τείρων σε, σὲ ἀφίνω νὰ πλανᾶσαι εἰς τη
σκότη τῆς οίκτρας σου πλάνης ἢ μηδὲ
ἐρήμους τῆς ἰδεεινῆς σου ἀδυνατίας.

Ταῦτα οὓς ἀπάντησιν τοῦ ἀρνησπάτρου
δος Λευκωσιάτου, παρακαλῶ Κύριε. Συν
τάκτα ὑπ' εὐθύην μου νὰ δημοσιεύσῃς.

Εἰς ἀνταπόκριτῆς τῆς "Αληθείας"
Ἐκ Πάφου 17 Μαΐου 85

ΑΛΗΘΕΙΑ

113 ΙΟΥΝΙΟΥ 1885